

ράθεση και σχολιασμό των απόψεων του Πηγάτογλου ήταν φοβερά αμήχανο και αφελώς υβριστικό, γεγονός που φανέρωνε την αδυναμία συγκρότησης αντιλόγου, από έλλειψη παιδείας.

### «Ο Νουμάς»



24

Ο Νουμάς, που επανεκδίδεται τον Οκτώβριο του 1929 έπειτα από διακοπή πέντε χρόνων, δημοσιεύει με αφορμή τον θάνατο του Γιάννη Ψυχάρη μια συνοπτική νεκρολογία του (σ. 15). Το επόμενο, δεύτερο τεύχος, είναι ολόκληρο αφιερωμένο στον Ψυχάρη, για τον οποίο έγραψαν: ο Ρήγας Γκόλφης, που έχουμε ήδη αναφερθεί, ο Κώστας Παρορίτης: «Μπροστά στον τάφο του», και ο Μένος Φιλήντας: «Ο Ψυχάρης». Στο τέταρτο τεύχος έχουμε το «Επίγραμμα στον Ψυχάρη» του Αλέξανδρου Πάλλη και το «Οι τελευταίες ημέρες του

Ψυχάρη» του Ρήγα Γκόλφη. Αντιγράφω το «Κύκνειο» του Αλ. Πάλλη:

Ψυχάρη, τον Αργύρη εκεί που πας να δεις,  
 πες του πια τώρα δε θα αργήσω,  
 τρίτος και εγώ προς το λιμάνι της Σπερνής  
 Γαλήνης να αρμενίσω.

1930, τεύχ. 795-6/10-11, σ. 145

Αφήνοντας το θέμα για άλλη συγκυρία θα επιμείνουμε ότι Ο Νουμάς σχετικά με το ζήτημα της κρίσης της ποίησης βρίσκεται σε άλλο αστερισμό, συνεχίζοντας την παράδοση μιας άχρωμης ποιητικής γλώσσας, στο όνομα της ψυχαρικής ορθοδοξίας. Σε άλλο πεδίο, ο Κώστας Παρορίτης γράφει κατακριτικό άρθρο για το βιβλίο *Ελεύθερο πνεύμα* του Ορέστη Διγενή [= Γιώργος Θεοτοκάς] (Φεβρουάριος 1930, τεύχ. 5) και ένα άρθρο για τη «Μοντέρνα τέχνη» (Απρίλιος 1930, τεύχ. 7). Ο Ρήγας Γκόλφης δημοσιεύει δύο άρθρα για τη «Νέα ελληνική ποίηση» (1930, Μάιος, τεύχ. 8, Ιούνιος, τεύχ. 9), και ο Κ. Παρορίτης συνεχίζει και πάλι για τη «Μοντέρνα τέχνη» (Ιούνιος 1930, τεύχ. 8). Το 1931 έχουμε την 'εισβολή' δύο νέων δημοτικιστών κριτικών που όμως ανήκουν σε διαφορετικά ιδεολογικά στρατόπεδα: του Μ. Σπιέρου και του Αντρέα Καραντώνη. Ο τελευταίος μάλιστα, εκτός των άλλων, κρίνει και το «Περάσματα και χαιρετισμοί» του Κωστή Παλαμά (Απρίλιος 1931, τεύχ. 4, σ. 55-58).

Ο Νουμάς θα διακόψει οριστικά την κυκλοφορία του με το τεύχος 7-8, Ιούλιος-Αύγουστος του 1931 (σ. 96).

